

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6124/06
27.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центар Нови Сад, број: 47-2530/2006 од 27. 07. 2006. године, у предмету пореза на додату вредност, у нејавној седници већа, одржаној дана 27. 12. 2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Сремска Митровица, број 413-9-223/2006-12-1 од 30. 05. 2006. године, којим се тужиоцу утврђује за порески период од 01. 03. 2006. до 31. 03. 2006. године порез на додату вредност за промет добара и услуга у укупном износу од 31.082.697,00 динара, претходни порез у укупном износу од 19.680.988,00 динара и утврђује се обавеза ПДВ за порески период од 01. 03. 2006. до 31. 03. 2006. године у износу од 11.401.709,00 динара, који је тужилац дужан да уплати у року од 8 дана од дана пријема решења и камату коју је тужилац дужан сам обрачуна и уплати од датума доспећа обавезе за уплату до датума уплате ПДВ и налаже се тужиоцу да пословне евиденције ПДВ у свему усагласи са тачком 1. диспозитива овог решења.

Тужилац тужбом у управном спору оспорава законитост решења туженог органа, указујући да су првостепено и другостепено решење незаконита решења, јер су донета погрешном применом Закона о порезу на додату вредност. Наводи да се утврђена обавеза ПДВ односи на улазне рачуне добављача и то износ који није признат као претходно обрачунати ПДВ, јер је на рачунима добављача наведен ПИБ, који је одузет, због чега је порески орган сматрао да је рачун без ПИБ, па се нису стекли услови за одбитак претходног пореза у смислу Закона о ПДВ. Сматра да је погрешно наведено становиште туженог органа, зато што није у складу са одредбом члана 42. став 3. тачка 1. наведеног Закона, којим су прописани битни елементи за одбитак претходног пореза. Сматра да су у конкретном случају испуњени услови за одбитак претходног пореза прописани чланом 28. Закона о ПДВ и предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ, бр. 46/96) оценом навода у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из списка произлази да је порески инспектор Одељења за теренску контролу Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, Филијала ВВ извршио теренску контролу код пореског обвезника - тужиоца за период пословања од 01. 03. 2006. до 31. 03. 2006. године о чему је сачинио записник о контроли број 413-9-22/2006-12-1 од 09. 05. 2006. године, у коме је констатовао да је тужилац за промет добара и услуга за 139 рачуна у пореској пријави исказао укупан износ накнаде без ПДВ у износу од 172.681.647,95 динара и ПДВ у износу од 31.082.696,62 динара. Наиме, у поступку контроле је утврђено да је у контролисаном периоду од 01. 03. до 31. 03. 2006. године, тужилац, као купац од три добављача - продавца, платио купљено дизел гориво по рачунима добављача и плаћени ПДВ по тим рачунима одбио као претходни порез, при чему ови рачуни нису били прописно састављени, јер су садржавали број одузетог ПИБ - издаваоца рачуна.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је по оцени Врховног суда Србије поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, из разлога што је тужени орган закључио да тужилац у конкретном случају није имао право на одбитак ПДВ за набавку дизел горива у износу од 3.920.787,61 динара, у износу од 3.923.727,21 динара и у износу од 3.499.053,89 динара, што укупно износи 11.401.709,00 динара, јер је у поступку теренске контроле неспорно утврђено да улазни рачуни добављача, за купљена добра не садрже број одузетог ПИБ - издаваоца рачуна, што је у супротности са одредбом члана 42. став 3. Закона о порезу на додату вредност ("Службени лист СРЈ, бр. 41/2004, 61/2005). Одредбом овог закона прописано је да рачун

вредност («Службени гласник РС» број 04/2004...01/2005). Одредбом овог члана прописано је да рачун садржи нарочито следеће податке: назив, адресу и ПИБ обвезника - издаваоца рачуна, место и датум издавања и редни број рачуна; назив, адресу и ПИБ обвезника - примаоца рачуна; врсту количину испурчених добара или врсту и обим услуга; датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања; износ основице; пореску стопу која се примењује, износ ПДВ који је обрачунат на основицу и напомену о пореском ослобађању. Значи, рачун издаваоца рачуна мора да садржи и ПИБ обвезника - издаваоца рачуна, што у овај пореској управној ствари није био случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на њену штету, Врховни суд Србије тужбу одбио и одлучио као у диспозитиву пресуде на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 27. 12. 2007. године, У. 6124/06

Записничар Председник већа-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ